

Gangs Skyld gaar til et Tilskud som det foreslaaede. For en Gangs Skyld, thi vi kommer ikke tiere ind i Deflationskriser som denne. Det, der nu er naaet, eller det, man er i Færd med at naa gennem de Ofre, der er bragt, skulde vi dog nødig forspilde ved at komme ud i en ny Krise. De to Deflationskriser, i 1922 og 1926, er forhaabentlig de sidste. Vi kan forhaabentlig se det Tidspunkt i Møde, da vi atter har et solidt og ærligt Pengevæsen, og saa vil Kriser af denne Art ikke komme igen. At det er Deflationen, der i høj Grad har bidraget til at øge Krisen, er vel erkendt fra alle Sider. At der ogsaa er andre internationale Aarsager, er sikkert og vist, men en saadan Krise kommer vi neppe nogen Sinde ind i i den Tid, vi kan overse og faar med at gøre. Jeg kan derfor ikke erkende, at det at komme vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser til Hjælp paa denne Maade skulde være et Brud paa Forsikringsprincippet. Yder vi dem ikke en saadan ekstraordinær Hjælp, vil adskillige af disse Kasser vistnok i en nær Fremtid være nødt til at gaa til Stat og Banker om Laan paa vanskelige Vilkaar, og man ved ikke, hvordan det saa kan forme sig. Folketinget har, som sagt, efter Forhandling med Ministeren vedtaget et saadant ekstraordinært Tilskud, der selv under Hensyn til Statens nuværende vanskelige finansielle Stilling ikke er uoverkommeligt.

§ 2 tager ikke i første Linie Sigte paa Kasserne, men paa de enkelte arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser. Mange af disse har ydet deres Præmier gennem mange Aar og med meget betydelige ugentlige Bidrag, og alligevel er de nu saaledes stillede, at de har opbrugt den vedtægtsmæssige Hjælp, ligesom de heller intet kan faa af Arbejdsløshedsfonden, idet de ogsaa har opbrugt deres Adgang til ekstraordinær Hjælp. Efter de Opgørelser, der foreligger for Arbejdsdirektoratet, drejede det sig for 2—3 Uger siden om ca. 7 000. Disse Medborgere er højst ulykkeligt stillede, de har ingen andre Steder at gaa til end Hjælpekasserne og Fattigvæsenet. Det sidste skulde dog helst være utænkeligt overfor Folk, som gennem mange Aar har forsikret sig med væsentlige Bidrag mod Arbejdsløsheds Svøbe, og som er ganske uskyldige i den Deflationskrise, vi nu er inde i. Man kan sige, at der saa er Hjælpekasserne, men Hjælpekasserne har jo et andet Formaal end at hjælpe Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser, som har forsikret sig. Hjælpekasserne har desværre en stor Kreds af Klienter fra alle Samfunds-

lag, og der er sat ganske nøje Grænser for, hvorledes de maa virke. Der er sat bestemte Summer ind i Loven som Maksimum for, hvad den enkelte kan modtage gennem halvandet Aar, og det hører ikke naturligt ind under Hjælpekassernes Funktion at hjælpe de Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne, der under almindelige Forhold klarer sig med den vedtægtsmæssige Hjælp, de kan faa, i Forbindelse med den fortsatte Hjælp gennem Fonden, men som under den ekstraordinære Situation, vi nu er inde i, behøver yderligere Hjælp. Der er nu ca. 7 000 eller maaske lidt flere — Tallet vokser vel lidt i disse Uger, selv om Arbejdsløsheden begynder at gaa tilbage —, der staar uden al Arbejdsløsheds-hjælp, og jeg fremhæver endnu en Gang, at de har forsikret sig selv, mange af dem gennem meget betydelige Bidrag. Arbejderne her i Landet betaler over 10 Mill. Kr. om Aaret for at sikre sig mod Arbejdsløshed, de har indrettet sig efter Loven, men her viser sig en Situation, hvor Loven ikke fuldt ud slaar til. Man har tænkt sig, at det var tilstrækkeligt, hvad der staar i Loven, men den slaar ikke fuldt ud til, og § 2 i det foreliggende Lovforslag gaar da ud paa, at vi ganske midlertidigt — nu er der kun et Par Maaneder tilbage, jeg havde tænkt mig, at Loven skulde virke i Februar, Marts og April, men det bliver nu faktisk kun Marts og April — kommer disse Medborgere, som har opbrugt al deres Hjælp fra Arbejdsløsheds-kasserne, til Hjælp ved et særligt Bidrag, nemlig ved at forlænge den fortsatte Hjælp for denne forholdsvis korte Tid, altsaa een Gang for alle, kun under denne ganske ekstraordinære Situation. Det er udregnet, at det vil blive en Sum paa en lille Million Kroner, der skulde fordeles med en Trediedel paa Fonden, en Trediedel paa Kommunerne og en Trediedel paa Statskassen.

Det er Indholdet af dette Lovforslag, som det andet høje Ting har vedtaget, og som jeg under Hensyn til hele den foreliggende Situation meget vil anmode ogsaa dette høje Ting om at underkaste en velvillig, men hurtig Behandling, saaledes at de Medborgere hjælpes, hvis Vel og Ve det her drejer sig om, og som jo med den allerstørste Spænding lytter til hvert Ord, der tales i denne Sag, for det er Brødet for hver af dem, det er mere, det er Hjemmets Opretholdelse, det er vel ogsaa den fysiske og moralske Personlighedens Opretholdelse, Lovforslaget drejer sig om. Jeg havde Lejlighed til at sige i det andet høje Ting, at det er i Virkeligheden, Opretholdelsen af en